

Robii

Ferice de robii care au pe masă de mâncare,
Dacă robul cel mai mare le-a adus.
Dacă el învățătorul, și prorocul, și păstorul,
Îngrijesc cu drag poporul Lui Isus.
Dacă le va da bucate, darurile minunate,
Dacă adevăru-n toate îl vestesc.
Dacă pun în brazdă plugul și vor trage și ei jugul,
Va veni de sus belșugul cel ceresc.

Cor:

Fraților, Stăpînul vine cu cerească răsplătire;
Lucrătorule te-ntreabă dacă ai sa nu iubire.
Ai tu pentru fiecare un cuvînt cu bunătate?
Căci Isus te-a pus mai mare ca să judeci cu dreptate.

Dar dacă învățătorii și prorocii și păstorii
Cu bețivii și cu horii se unesc,
La a Domnului venire vor avea ca răsplătire,
O eternă chinuire ei primesc.
Căci în loc să dea bucate, mai degrabă îi vor bate
Cu nuielile pe spate supărați.
Ei au devenit stăpînii și se poartă ca păgînii,
Sînt și din aceștia unii printre frați.

Dar Isus îl fericește pe acela ce slujește,
Și în toate dovedește caracter.
La a Domnului venire îi va da ca răsplătire
O măreață răsplătire sus în cer.
Pune-ți astăzi întrebarea dacă toată adunarea
A primit de sus mîncarea la dorinți.
Sau în loc să dai bucate, dragoste și bunătate,
Tu te porți cu răutate cu cei sfinți.

Amin